

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1196/2021
21.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Шпирић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати и ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 40/20 од 17.11.2020. године, у седници одржаној 21.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 40/20 од 17.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П2 11/19 од 20.11.2019. године, исправљеном решењем истог суда од 25.11.2019. године, уређен је начин одржавања личних односа између тужиле и заједничког малолетног детета странака ВВ, рођеног ...2012. године, на начин одређен изреком, па се мења пресуда Основног суда у Ваљеву П2 308/16 од 07.03.2017. године, у делу става трећег изреке, како је изреком наведено (став 1). Одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле ради измене одлуке у вршењу родитељског права из пресуде Основног суда у Ваљеву П2 227/15 од 08.02.2016. године, те да тужила самостално врши родитељско право над заједничким малолетним дететом странака уз обавезивање туженог да јој преда дете ради вршења родитељског права и обавезивања туженог да на име издржавања малолетног детета плаћа месечно 40% од зараде коју остварује, почев од 25.09.2018. године, па убудуће, док за то постоје законски услови, као и предлог за одређивање привремене мере поднете од стране тужиле, којим је тражила да иста самостално врши родитељско право над заједничким малолетним дететом странака, до правноснажног окончања овог спора (став 2). Одређена је привремена мера којом се уређује привремени начин одржавања личних односа између тужиле и заједничког малолетног детета странака, на начин одређен изреком (став 3). Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка (став 4).

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж2 40/20 од 17.11.2020. године, укинуо пресуду првостепеног суда у ставу првом и трећем изреке (став први). Одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке (став други). Преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што се обавезује тужила да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 157.125,00 динара (став трећи). Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка (став четврти).

Против другостепене пресуде, у правноснажном делу, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са позивом на члан 403. став 2. тачка 2. и 3. истог Закона.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизија не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. наведеног Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеу П2 227/15 од 08.02.2016. године, одређено је да самостално родитељско право над заједничким малолетним дететом странака врши тужени и уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета и мајке. Пресудом Основног суда у Ваљеу П2 308/16 од 07.03.2017. године, измењена је наведена пресуда само у погледу начина одржавања личних односа између мајке и детета. Заједничко малолетно дете странака ВВ рођен је ...2012. године у ... и у време правноснажности ове пресуде имао је 8 година и похађао први разред основне школе. Инцидентни догађај између туженог и заједничког малолетног детета странака догодио се у септембру 2018. године, како је детаљано утврђено побијаном пресудом, због чега је туженом полиција изрекла хитну меру привремене забране контактирања и приласка малолетном детету наредних 48 сати. Из налаза и мишљења Комисије вештака, специјалиста медицине, од 28.09.2020. године и допуне тог налаза од 17.11.2020. године, произилази да су оба родитеља подобна за вршење родитељског права над малолетним дететом, али имајући у виду да је дете школског узраста и да је већ створило базу за дружење са вршњацима, не треба мењати одлуку о вршењу родитељског права, односно родитељско право може да настави да врши тужени, отац малолетног детета.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, које се наводима ревизије не може оспоравати сагласно члану 407. ЗПП, правилно је побијаном одлуком примењено материјално право из члана 67. и 77, а у вези са чланом 6. и 266. Породичног закона

(„Службени гласник РС“ број 18/05), када су нижестепени судови закључили да се нису стекли услови за измену одлуке о поверавању заједничког малолетног детета странака, те да се малолетно дете, како се тужбеним захтевом тражи, повери мајци да самостално врши родитељско право.

Врховни касациони суд налази да су приликом одлучивања о измени одлуке о поверавању мал. детета странака мајци на самостално вршење родитељског права, нижестепени судови правилно проценили да је, за сада, у најбољем интересу малолетног детета странака да настави да живи са оцем који ће надаље вршити самостално родитељско право над малолетним дететом. Наиме, приликом доношења одлуке о промени постојећег модела родитељског старања, нижестепени судови су правилно проценили најбољи интерес малолетног детета странака, оценом доказа у спису које је на расправи пред другостепеним судом, одржаној 17.11.2020. године, другостепени суд поново ценио са допуном Налаза и мишљења Комисије вештака, специјалиста медицине, од 28.09.2020. године, из којих произилази наведени закључак о најбољем интересу малолетног детета.

Наиме, имајући све наведено у виду, правилно нижестепени судови закључују да од доношења пресуде Основног суда у Ваљеву П2 227/16 од 08.02.2016. године, чија се измена, тражи у овој парници, у односу на одлуку о родитељском старању се нису промениле околности које би указивале на основаност тужбеног захтева. Ревизијским наводима се неосновано оспорава примена материјалног права у погледу оцене најбољег интереса мал. детета за вршење родитељског права. Из утврђених чињеница произилази да су нижестепени судови засновали одлуку на доказима, између осталих, на мишљењу Комисије вештака медицинске струке и закључили да промена постојећег модела родитељског старања не би била фактор бољег функционисања детета у даљем развоју. Наводима ревизије се понављају жалбени наводи на околности најбољег интереса малолетног детета, а који су већ били предмет оцене суда у побијаној пресуди. Из изложеног произилази да измештање заједничког мал. детета странака из животне и вршњачке средине и поверавање мајци, за сада, није у најбољем интересу заједничког мал. детета странака.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је имао у виду и наводе тужиље којима указује да у радњама туженог има занемаривања детета и насилних метода васпитања, па налази да не произилазе из доказа у спису, а да инцидентни догађај из септембра 2018. године не представља чин насиља у породици нити пак указује на опасност од могућег испољавања насиља у породици, како правилно закључује суд у побијаној пресуди.

Наводе ревизије којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање, у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ревизијом не може побијати.

Правилна је и одлука о трошковима спора, јер је заснована на одредбама Закона о парничном поступку којим је регулисана ова накнада, а чињеница да је суд имао

могућност да одлуку о трошковима спора заснује на члану 207. Породичног закона, са позивом на разлоге правичности, не чини предметну одлуку незаконитом.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**